

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
23 februarie st. v.
6 martie st. n.

Ese în fiecare duminică.
Redacțiunea :
Strada principală 375 a.

Nr. 8.

ANUL XXVIII.
1892.

Pretul pe un an 10 fl.
Pe 1/2 de an 5 fl.
Pe 1/4 de an 2 fl. 70 c.
Pentru România pe an 25 lei.

Sfânta vinere.

— Poveste din Bucovina. —

Eră odată ca nici odată, că de n'ar fi fost, nu s'ar povestit, eră odată o babă ș-un moșneg; da așa-și făcuse obicei, când se implinia anul de când se luase, făceau chef și veselie pentru ziua ceea. Așa a trecut un restimp bun de ani. Intr'un an au uitat să serbeze ziua ceea și de-acolo 'nainte pare că le dase 'n cap, așa le mergea de reu și pe dos în toate. Unde semână, nu resăriă, tot li se primejduia și din ce în ce tot au dat înapoi, până ce-au ramas la sapa de lemn.

Amu odată, când iar vine ziua ceea, când se implinia nu știu câți ani de când se luase el, face baba câtră moșneg:

— Nici nu mai țin minte de când n'am serbat ziua asta, că scâpătarea noastră, am însemnat bine, de atunci a început de când am uitat odată să cinștim ziua asta, după cum ne făcusem obiceiul.

— Bine, babă, s'o serbat orînd, dar nu ce, deca nu-i de unde.

— Cu ce ne-ai da Dumnezeu, că oi aprinde câteva lumări și om' puca amîndoi și pace.

Ce a dis'at și făcut și fară multa zabăvă, se prind amîndoi la foc și joacă joacă până ce oboșise, mai stau să se odihnescă, ca nu te mai venia sufler, pe urmă baba ia un cofet să se ducă la fantana de apă, vede un sac' bîn, pune mâna și pipăie, el moște ca puful, da să îl rîdice, el grev ca plumbul. Chiamă și pe moșneg de lângă, apoi îl trimite amîndoi și la ducă acasă. Când des'alegă, ce să vedă! Intr'un sac căpotea un grăsuț, un bîmbac, un pîngă plină de galbeni. Se sfătuie cu moșnegul și iau trei galbeni să facă petrecere, iar pe ceilalți îi îngropă 'n grabă într'un loc dosit și tainic unde nimeni să nu le mai deie de știrea. Iată ei cei trei galbeni și se duc la crîșmă, chiamă omeni, cîmpăra vin și răchit, tînit și după lăutari, ca să facă petrecere, dîcînd că ducen' du-sen' baba la fantană, a găsit un galben și uitîndu-se mai departe, o mîie vede un galben și apoi încă unul, până s'au făcut trei. Se duc cu toți la casa moșnegului, fac chef și voie bună și lăutarii cîntă și joacă și se vesel de rup pămîntul.

Da boerul acela ce perduse banii cândva dat de densu, că otaș, sta întors înapoi, că îl venia 'n cap, că pôte o fi cădît lângă fantană, unde peopose și ospetase

ceva. Se 'ntornă el, cată la fantană mai în sus mai în jos, dar nici vorbă de sac' numai ce aude cîntec și jocuri în bordeiul moșnegilor, da pe acolo să cerceteze ce-i și pôte de nu cumva ar ave vre-o scîntă și de sacul lui de bani. Cată 'n toate părțile, dar nu pôte afla mai mult decît cele ce mai spusese baba odată la crîșmă și pentru care dă mărturie tot omeni, că se întemplantase acolo, cumcă cu adevărat gasise trei galbeni pe lângă fantană și că fiind că tocmai se implinia atîția ani de când se luase el, au vrut să serbătorească ziua acesta după cum le fusese obiceiul și mai de mult.

Boerul nu avut ce să mai facă, a trebuit să creadă de vreme ce atîția omeni adeverau, pentru densu precum că s'omeni cinștiți cu frica lui. Ddeu și că nimeru în viață nu făcuse strîmbătate, nici nu s'au bucurat la bănu numărul și s'a du boerul în drumul lui scărbit ca vai de densu că pierduse pôte un sfert din avutul lui.

La 2-3 zile, baba cu moșnegul se duc la un gospodar, cinștit din sat și i spun: Cu petrecerea am cheltuit un galben, iar să dia ceialalți doi galbeni ce le-remas ar vră să și cumperem o vacă cu niște și pînceașe. Omul bucuros se prinde să i vîndă și el nu mai departe, aduc omul drept mărturie și tîrgul se face și moșnegul se prinde și să scose cinștit, dar satul se miră și dîce, ce pôte banul cu ogur în casa nevesului. Baba pe lângă casa, ba cu vacușora cu gobăile, mai cu gospodăria, așa i trecea totă ziua. Moșnegu cu turma, de pe ceri la pascuți.

Într-o sora vine moșnegul acasă cam trudit și mai tîrziu decît de obicei și cum nu iș'boia acasă nu i omul în banii lui și pace. Baba de mecas iș'vîntă și dîcînd Pune un ocan' la foc să opărească niște rufe. Da oînd apa începe să fierbe, iș'care o pioară pe mîna și o frige, iar mai fierbe ce mai fierbe și iș'are o picătură în frige mîna! Dela o vreme unde nu prinde apa alocot și a resclocotit, iar stropii săriau hăt cîme șcîie unde de venise baba în spăciți.

— Dômne, Maica Domnului! Șe ce să fie și una carastă! Nu cumva mînei oîdi mare, ean stăi să l'ved! Eri eră și de tîrg merouari, adî și iș'joi, da tocmai pecaștosa de mine-i sfânta vinere și cum mi-am prăpădit mîneșle, ce eră să fac și jos ce amul de l'pe foc și zihcă afară cu totul. Apoi intră 'n casa iară și stă lângă vatră, dat n'apucă a stă ca de când am început a ve povestit și intră

'n casă o babă din alt sat, despre care aușise c'a murit.

— Bună vremea.

— Multămesc mătușe; da de mult de când nu te-am mai vedut. Pare c'am aușit int'ro vreme c'ai fost murit, da slavă Domnului că ești sănătoasă, și-a murit mórtea.

— Apoi da, fétul meu, așa-i lumea. Da ce ved, pare că și-ai ars mânile.

— Pécatele mele, că uitasem că mâne-i sfânta vinere și pusesem să opăresc niște rufe și bine că mi-am adus aminte, altfel Dómne apără și păzește, unde s'a mai pomenit una ca asta să lucrez spre o di așa mare, că m'am deprins de cum m'am luat cu moșnegul ca să serbez diua asta și bodaproste lui Dđeu, o ducem bine.

— Veđi, fétul meu, eu is sfânta vinere ș-am șciut de credința ta și de aceea și-am trimis noroc și fiind că din neșciință numai erai să pécătuești, de aceea și-am vestit și-am venit și eu singură să-ți spun că strașnic me arde și-mi fierbe sângele cine lucrează inspre diua mea și că de astăzi inainte s'o păzești și pe cât noroc ai, pe atata și l'oi spor. Da ved și pe bărbatul teu, că gogește; iaca n'ați busuiocul ista și mâne să-l speli in trei ape ne 'ncepute ș-apoi să i-o dai s'o beie, — iar busuiocul să-l tãmânjești in glodul cela unde ai vėrsat sângele meu și să i-o pui sub cap și s'a însănătoș, s'a intineri și-ți trăi cu bine și cu noroc și-ți avé pâne și sare să dați și altuia. Da, pentru ca să intinerești și tu, n'a-ți mērul ista.

Baba i-a multămit frumos, i-a sărutat mâna și sfânta vinere s'a făcut nevėđută. Baba a doua și diminēta cum se scólă, ia cofa de se duce după apă și vede afară unde vėrsase ceanul numai sânge. Ia atunci busuiocul ce i-l dase sfânta vinere și face așa cum o invētase: dá moșnegului care pare că se mai infripēză, îi pune busuiocul sub cap și atunci unde-l prinde un somn greu pe bētrán, de se temeă să nu-i fie asemenea cu mórtea. Baba ia busuiocul de sub cap, pe urmă se resgăndește că tot de-o mórte are să móră, și decă i s'or sfērși di-lele, n'are să i le dăruescă ea, și iar îi pune busuiocul sub cap. Și a dormit moșnegul un somn așa de greu, c'a dormit dus, până de cătră séră, când se scólă, baba mai nici nu-l cunșcea, așa se făcuse de rumēn și de verde, ia atunci și ea de mânăncă mērul ce il dase sfânta vinere și cum mușcă, intineriá; de când l'a gătit, ea remăsese tineră și frumoșă ca o fată de douėzeci de ani. Acum trăiau ómenii noștri ca 'n sinul lui Dđeu, căci aveau și tinerete și sănătate și bogăție. Și fără multă zabavă s'au sporit moșnegii intineriți cu un bāet frumos și cuminte, dar cât creșce altul intr'o lună, el creșce intr'o di, așa că 'n scurt timp eră flăcău.

Da 'n împărăția ceea eră un împērat care avusese numai doue fete; cea mai mare le eră dragă ca lumina ochilor, dar mórtea n'alege ci culege. Intr'o di cea mai mare cade la zăcere și reu de tot; ea decă vede, că nu-i de unde, chiamă pe tată-seu pe mă-sa și le spun că móre, dar ea le face atata rugăminte cu limbă de mórte, că după ce s'a trece din vieță, atata vreme să n'o ingrópe până nu s'a găsi un voinic care s'o păzescă trei nopti de-arēndul.

După ce móre, o gătiră frumos și cu cinstea cuvenită unei fete de împērat, o aședă intr'o biserică, pune un soldat de pază și inchide biserică pe dinafară.

A doua di când deschid biserică, soldatul nicăiri; a doua nópte pun alt soldat, dar peste nópte se face și acela nevėđut și tot așa vreme de trei ani de di-le, până ce nu s'a mai găsit nici un soldat care să mai asculte

de porunca împēratului, ca să stee nópte in biserică și să păzescă fata.

Impēratul a poruncit să spēnzure pe cine nu primă fiind sorțit pentru pază, dar cu toții mai cu bucurie se duceau la o mórte pe care o vedeau cu ochii. Acum de când nu mai găsiá soldați să păzescă sicriul fetei, fata se găsiá diminēta cu fața 'n jos și vėnetă ca porombrica, iar de altfel eră frumoșă la față așa, pare că eră vie.

Se gândește împēratul ce să facă, ce să drégă ca să 'ndeplinescă ceea ce făgăduise fetei lui cu limbă de mórte și se hotărește, ca să deie pe fata lui cea mai mică de soție și cu jumătate împărăție aceluia, ce i-a păzi fata trei nopti de-arēndul.

Auđind voinicii despre asta, își făceau socotēla ori ori și tot se prindeau unul cu unul, când altul; da de unde și până unde, feciorul moșnegilor intineriți aude și el despre asta și nici una nici doue, se și duce să-și cerce norocul și voiniciá. Moșnegii dau să i se impotrivescă, dar el nu-i slăbește; după ce is ia cele trebuitóre, se duce la împēratu. Pe drum intēlnește o bētrână și el cum eră deprins de-a fi cuviincios cu bētrâni, că tot-deuna cinste dai cinste iei, diice voinicul:

— Sărut mâna, mătușică.

— Multămesc, voinice; da incotro?

— La împēratu, ca să-i păzesc fata și să-mi cerc norocul.

— Greu lucru, fétu-meu, dar ascultă-me pe mine; fă cum îți spun eu și nici vėnt rece nu te-a bate, că eu sūnt sfânta vinere, pe care a cinstit-o maică-ta totă vieță și vreu să te ajut și pe tine, numai să me ascuți.

«Fata asta, fétul meu, îi strigóică. Da tu pregătește-ți mai intēi partiērea, aghėzmă de cea mare și un par de stejar. După ce te-a inchide in biserică, tu să te ascunđi sub raclă și ea in puterea noptei s'a trezi și te-a strigá: Vasile, Ioane, Gheorghe și a inșirá tóte numele câte le șcié, da tu să nu respunđi, atunci ea s'a sculá să te cate prin biserică, pe după icóne, in altar, in cafas, dar tu cum îi vedé-o că s'a sculat din raclă, să te bagi in raclă și să te acoperi cu capacul să-ți pui mânile pe piept in chip de cruce, iar in gură să ții partiērea și aghėzma mare s'o ai lângă tine și-i fi pecetluit și ea nu s'a puté apropiá de tine. Are să te strige in tot felul, are să-ți juruescă marea cu sarea, dar tu să nu te indupleci și când s'a auđi cocoșii cāntānd, ea are să cadă mórta. Atunci tu să te scoli din raclă, să-i pui in gură partiērea, s'o stropești cu aghėzmă mare, s'o desbraci și să-i bați paru 'n inimă și ea are să țipe, da tu să nu te temi, iar din ea are să curgă sânge negru ca cătrana și numai de l'ai stropi cu aghėzma mare, are să se facă nevėđut, pe urmă s'o imbraci la loc, s'o pui in sicriú și să-i faci cruce; de-acolo poți dormi liniștit nu o nópte, da patruđeci.

Ascultă bāetul povēta babei, se duce la împērat de se 'nvește, apoi merge la biserică și se pune in raclă, fata se trezește, el nu-i respunde, se scólă să-l cate, atunci el se viră in raclă, ea se 'ntórnă, il rógă pe cēsta lumea să-i deie drumul, vrea să-l amăgescă cu fel de fel de giuruinți, el nici nu suflă, dar cāntă cocoșii și fata cade mórta, o ia el, îi pune 'n gură partiērea și unde nu răcnește odată, de s'a resunat biserică, iar când îi mai bate 'n inimă și parul cel de stejar, ca un bou răcnește de clocoțește și se sguduie biserică din temelie.

O pune voinicul la loc in sicriú, o pecetluește cu sft. cruce și cu aghėzmă mare din diua de Bobotěză, iar el se culcă liniștit și dórme dus până la diuá.

A doua ți, când vin dela biserică, să-i srtingă numai ciolanele, se miră ca de un lucru mare, când îl găsec tefăr, sânetos. Îl intrăbă împăratul, îl ispitește, ce a vedut, ce a audit; îi spune că nimic și se mai prinde pe o nópte, și încă iar pe una. Da acuma fata incepuse a-ș schimbă fața și a treia ți împăratul a poruncit de au ingropat-o cu alai și cu frumuseță cuvenită unei fete de împărat, iar după câtăva vreme a făcut nuntă mare și frumoasă cu fata lui cea mai mică și cu feciorul moșnegilor pe care i-a adus și i-a aședat in bine și 'n slava ca pe niște părinți de împărați, iar totă averea lor de mai nainte au împărțit-o săracilor intr'o ți de vineri; de-aseenea 'n fiecare vinere mare milostenie se făcea in palatul lor. Apoi s'a dat strașnică poruncă 'n totă împărăția să nu se mai pomenescă suflet de om care să nu serbeze sfânta vinere; iar pe câte femei le audți și dvóstre că serbeză nelucrând și postind țiua asta, șă șciți, că-s din ceea.

ELENA D. O. SEVASTOS.

È r n a.

Erna albă stă intinsă cât cuprinđi lumea cu ochii,
Ripi adânci, deluri și ape, imbrăcate-s cu-a ei rochii.

Astfel șede nopti și ȃile liniștită și 'nghetată,
ȃiua viu zimbind spre sóre, nópteă cătră lună cată.

Și se 'ntinde 'nfiorată, recea, gingașa feciőră,
Imbrăcată 'n haine albe, așteptând din óră 'n óră:

Pe-al ei mire ager, crivēț, ca in brațe-i s'o cuprindă,
S'o sărute, s'o desmerde și la jocuri să o prindă.

Și să jóce, să tot jóce, falfăind din albe rochii,
Alungând ce-i viu din cale, astupând la ómeni ochii...

Până musica păgână intru-una va cântă,
Până mirele-i in brațe cu iubire-o va purtă.

ELENA VORONCA.

Medicina poporală.

Credințe, datini,, doftorii și descântece poporale.

XLII.

Tusa séu «Tușitul.»

(Urmare.)

Și acestor bolnavi li se face baer din lână, ascemenea celor bolnavi de pocitură, năpratitură etc.

Tusa sécă poprul o crede a proveni din rēcělă, are urmări rele, căci e «pui de Hectică» (hectică.) In-dată ce incepe cineva a tuși in sec, se pune apă in «Co-taie» (o căldare mare) și «se bagă in albie» se scaldă. Se ferb bóbe de cucuruz și in zama acestora se preferb flóre de tei, smochine Caróbe și se indulcesc cu zahăr galbén (candis) ori cu miere, din care tei apoi va bé bolnavul de câte ori îi vine sete.

Séu:

Se ferbe doue părți de miere și o parte de unsóre de porc intr'o «tigane» de pământ până se inchégă, care fiind încă caldă se tae bucăți, (căci apoi se intă-

reșce) din care apoi bolnavul va luă câte o bucată in gură inghițind dulceta.

Séu:

Décă nici acestea nu au folosit, românca recurge la alte lécuri: «rade hirian care se amestecă cu doue părți de miere, din care mânăncă in totă ȃiua pe nemăncate, dimineta apoi séra nainte de culcare, câte o lingură. Nu e bine inse a se face mult de-odată, căci se trezește.

Tusa acésta conturbă liniștea celor sânetoși, din care causă poporul ș-a și format proverbul: «Tusă sécă să nu-i trecă, alta bună i se pună.»

Tróna séu tusa de nas. Se crede că de acésta nu se scapă omul până nu o, «năprătește» altuia. Vrajitórele invetă așa:

Du-te intr'o casă in care n'ai mai fost, suflă la intrare și eșire nasul și ȃi: «cum n'am uitat eu cum se deschide și inchide ușa acésta, așa să nu mai șcie de mine tusa din nasul meu.»

Séu:

Se ȃice că e bine a sărutá cel cu trónă pe cineva fără a fi simțit, intre umeri.

Hectica. Nici o bólă nu o denégă poporul nostru ca pe acésta. Dar nici nu se fereșce românul de alte bóle din cele lipiciose ca de hecticoși și cei cu gance (chancer.) Har Domnului, că de aceste bóle nici nu e infectat poporul nostru ca alte popóre. Românul când vede chiar și numai o zgăibuță pe corpul vre unui strein, séu îl vede tușind ținându-se cu mânilé de pept, ori îl va vedé scuihind tusă galbénă, se fereșce ca de foc și nu ar mănacă, locuí, ori dormi cu acela «nici legat».

Bólele acestea se denégă și din acea causă fiind că hainele ce se dau de pomană celor morți de aceste bóle nu le primeșce, nici le pórtă nime.

Celor cu hectică, când se rēcesc, li se recomandă a ferbe o ocă de sare in apă, in care apă se intină o ponévă de lăor, care apoi storcându-se bine, se invêlue in ea hecticosul, fiind in pele, se culcă in pat acoperindu-se bine cu haine căldurose, ca să asude și iarăș până se usucă ponéva. In loc de apă li se recomandă a bé «chiselită» (zamă dela cot) făcută cu apă caldă din tăríte de grâu (e acrá.) Cu acésta e bine să li se fərbă și alte bucate.

Séu:

Se ferbe oțet de prune ferte (din comină) cu făină de cucuruz și urzici mórte și se mănacă adeseori.

Séu:

Se mănacă slănină rēnceđită totdeuna, dar cu deosebire de dejun, iar véra se bea lapte de capră négră și zér cald cum se inchiagă.

Descântecele, cinstele, afumările etc. aici nu lipsesc.

«Iar acela ce póte mănacă «untură de căne» unsă pe mălai ori pită și nici din aceea nu se lecușce, apoi i se aplică nimeritul proverb: «sapa și lopata.»

S. LIUBA și A. IANA.

Nimic nu e mai primejdios, mai corumpetor, decăt ca să faci din lege instrumentul banal al patimelor și poftelor de partid.

*

Culmea dreptăței, e adesea culmea nedreptății.

*

Locul de onóre in amiintirea unui popor nu e al acelora cari îi economisesc banii și sângele, ci al acelora cari îi scapă onórea.

*

Târziu la vorbă

Târziu la vorbă ce-s,
De fel nu-mi pare reu;
Ba nici că vreu să es
De tot, la largul meu.

Și ce câmpie largă
E dorul meu cel sfânt!
De-acea nici las să-mi mERGĂ
Cuvânt după cuvânt

Ne duce la perire
Cuvintele 'ndesate,
Deci vorbe de iubire
Ne fic rari, curate.

Din contră am perit,
Și ce ne-a mai ramas? . . .
Un suflet chinuit,
Un tu, un eu — retras.

GAVRIL BODNARIU.

Reynolds înțeleptul.

— Comedie în 2 acte, de Eugen Scribe și Monvel. —

(Urmare.)

Dl de Wurtzburg. Intru ceea ce privește cărțile, sînt un mare amator, și me pricep mai bine decât la gravuri; tot odată sînt membru al societății bibliografice din Berlin.

Reynolds. (Cu bucurie) A! această societate care a adus atâtea mari servicii . . .

Dl de Wurtzburg. (Cu plăcere.) »Quorum pars magna fui.»

Reynolds. Din Virgil! Adu-mi mâna. Indată ce-mi vorbește cineva limba țerei . . . țerei latine, sîntem compatrioți.

Dl de Wurtzburg. (Strîngîndu-i mâna.) Scumpul meu compatriot! . . . scumpul meu nepot!

Reynolds. (Mergînd la mesă și privind cărțile de pe ea.) Frumose edițiuni ai aicea!

Dl de Wurtzburg. Ceva mai mult: o frumoasă nepotă, pot să me laud; veți vedea-o.

Reynolds. Va să zică pot să ved? . . .

Dl de Wurtzburg. De sigur.

Reynolds. (Esaminînd cărțile.) Un frumos Terențiu . . . un Plaut — un Petroniu strălucit, (ie cărțile și le arată dlui de Wurtzburg,) cu toate fragmentele cele noue! Marc Dömmel! câtă bucurie sînt în pieptu-mi. Ce frumoase caractere!

Dl de Wurtzburg. Imprintate de Robert Estienne!

Reynolds. Și acesta e edițiunea cea bună . . . Iată, la pagina șesedece și șese, aceste două greșeli de tipar, ce nu sînt în edițiunea cea rea.

Dl de Wurtzburg. Ce-i dreptul . . . și putem să le verificăm, — căci am colo și pe cealaltă.

Reynolds. (Intorcîndu-se la mesă.) O! ce admirabil om e dl consilier! toate edițiunile!

Dl de Wurtzburg. Și ceva mai bun decât toate acestea încă.

Reynolds. (Viu.) Cum se poate?

Dl de Wurtzburg. O nepotă, a cărei calități și grații, unite cu modestie . . .

Reynolds. (Dînd un țipet.) Miraculos! splendid! Tot ce dori-am de atîta timp! . . . o biblie primitivă!

Schultz. Frumos, n'am ce țice!

Reynolds. Barbari ce sînteți! . . . Dar e a lui Gutenberg . . . chiar mâna lui Gutenberg a lucrat-o! el, inventatorul tipografiei! (Dlui de Wurtzburg.) Pot s'o ating?

Dl de Wurtzburg. Mai întrebați?

Reynold. (Luînd biblia și trecînd între ei.) O capdoperă a spiritului omenesc! prima piatră a mormîntului večnic, ridicat de geniu civilizațiunii lumei! . . . (Lui Schultz.) Cum! dta nu ești emoționat, mirat! O! cu cîtă putere șvîcnește inima în mine . . . privind aceste litere aprópe șterse, cari, asemenea caracterilor magice, au gonit barbaria, au făcut să sbucnescă lumina, au propagat binefacerile științei și au făcut să fie neperitoare producțiunile geniului! (Dlui de Wurtzburg.) Cât ești de fericit, dle, că poseđi o asemenea comoră! . . . Eu, eu aș da totul din lume . . .

Schultz. Cređi?

Reynolds. Da, da, doctore, ađi dimineță țiceai: ce frumos lucru e averea; acum ți simt tot prețul . . . și de voi puté vreo-dată cumpără vr'o biblie asemenea . . .

Dl de Wurtzburg. Acesta . . . e a dvóstre.

Reynolds. Cum!?

Dl de Wurtzburg. E prezentul meu de nuntă.

Reynolds. (Sărîndu-i în gât.) Ah! moșule! scumpul meu moș! . . . Ei bine, doctore, simt că aveai dreptate, și că me voi deprinde cu căsătoria.

Schultz. Veđi bine!

Reynolds. Totul ce ved aici îmi pare așă de dulce, așă de plăcut! Gravuri, cărți! Cred că sînt tot acasă la mine; și apoi un moș încântător, un om instruit, care are așă de frumoase edițiuni!

Schultz. (Trecînd între ei.) De minune! așă dar lucrul este gata, incheiet. Ve conveniți amîndoi.

Dl de Wurtzburg și Reynolds. De sigur.

Dl de Wurtzburg. Mai trebuiu inse consimțimîntul nepótei mele.

Reynolds. Pentru asta, nu me ingrigesc; e tréba doctorului.

Schultz. Răspund de totul.

Dl de Wurtzburg. Ce spui!

Schultz. Duceți-ve numai să preveniți pe dómna; cît despre mine, și fiind că acum cuvîntul e dat din părți, am o vizită de făcut în impregiurimi. Me iertați deci pînă la vremea de mesă, nu-i așă? (Reynolds s'aus la bibliotecă.)

Dl de Wurtzburg. Prea bine; eu intru în salon. Dar me tem să las singur pe dl conte.

Schultz. Dar . . . el nu se mai gîndește la noi . . . convorbește cu cărțile sale . . . El e în stare să uite și vremea mesei, pentru plăcerea ilustrilor autori repositi — lucrul care nici odată nu mi s'ar puté întemplă mie. (Schultz și Wurtzburg se salută și es.)

Scena V.

Reynolds singur.

S'o mai admir încă, și în totă liniștea! să ne punem coala pe această mesă. (Șede înaintea mesei, pune biblia ș-o deschide cu precauțiune.) Ce plăcut e să ai în familie un bibliofil; și cît de bine e, că doctorul și cu mine nu ne-am numărat în rîndul celor ce ofer căsătoria . . . (Aruncînd ochii pe caietul ce dl de Wurtzburg a aruncat, în scena II, pe mesă.) Uite! Ce ved eu aici? un caiet scris de mine! aici! Curios . . . (Cetînd.) «Inconvenientele căsătoriei» (Cetește încet, și se in-

Balul copiilor.

trerumpe.) Să fie cu putință!... (Cetește încă.) Iată o mulțime de argumente pe cari le-am uitat cu totul! și cari îmi par de o tărie... (Cetind.) «Dacă ceea ce e mai greu în lume, e de a găsi fericirea pentru sine, cu atât mai mult când trebuie s'o cauți pentru doi, pentru trei, pentru patru... și în sfârșit... căci, cine știe numărul copiilor de care cineva este amenințat în căsătorie?... cine poate a-l prevedea?...» Nu eu, de sigur; nu e nimic de respuns la acesta. (Cetind.) «Artist, om de litere, savant, viața ta e proprietatea ta; ea nu va mai fi astfel din momentul căsătoriei; perdându-ți nea-tărna, vei pierde talentul teu; el va fi sorbit, înădușit, nimic prin amănunțimile și vuetele căsniciei — și cum să asculti inspirația geniului, când vocea unei femei furioase, când țipetele copiilor tei în lăgăni te vor urmări până în cele mai adânci ale tale gândiri?» Acesta, pe credința mea, e prea adevărat, și eu nu m'am gândit nici decum. (Se ridică cu agitare.) Copil cum or să țipe, din momentul nașterii lor, din lăgăni! și când sunt bolnavi! când le cresc dinții... (Se primbă viu.) Inspăimântător! inspăimântător la culme! și numai idea aceasta încă îmi cutremură creierii. (Cetind repede.) «Cochetăria, adunările, balurile. Ți vei duce femeia ta la bal, séu vei trece drept un bărbat hursuz.» E drept. «Și de-o vei conduce, nu vei dormi.» E drept. «Și de-vei lăsa-o a fi condusă de alții, vei dormi încă și mai puțin, căci gelosia va tulbura somnul teu.» E drept, foarte drept. Căsătoria e dar o insomnie! un vis vecinic îngrozitor! Și eu, care nu me insor decât pentru a pute sfârși marele meu uvraj! Lucrăză dar, când n'ai dormit? (Aruncă caietul pe gheridon la dreapta.) Ce fericire că încă timp. Căci, în sfârșit, de n'aș fi găsit această hârtie decât a doua zi după nunta mea, judecați ce mi s'ar fi putut întâmpla!

Scena VI.

Hantz, Reynolds.

Hantz. (Intrând misterios.) A stăpâne! scumpul meu stăpân! te-am găsit. Voiam să-ți vorbesc numai decât.

Reynolds. Vorbește-mi, e ușor...

Hantz. Știu bine că e ușor; dar ceea ce e greu, e ca să me ascuți... căci e vorba de fericirea d-tale.

Reynolds. Ce-i?

Hantz. Mi-ai spus ați diminătă despre căsătoria d-tale, și eu n'am ȳis nimic, de ȳre-ce cu d-ta, nu emijloc... dar această veste mi-a dat pentru d-ta, un tremur din creșcet până în tălpi.

Reynolds. Și pentru ce?

Hantz. ȳiceam așa în mine: Dȳmne, care nu se gȳndește la nimic, nu se va gȳndi nici odată că e insurat.

Reynolds. Eu nu gȳndesc la nimica?!...

Hantz. Nu, dle, căci chiar ați diminătă, în momentul în care ne scoboram pe scară, te-ai suit înderēt pentru a-ți luă pe Tacit.

Reynolds. Da, îl am aici, în busunar.

Hantz. Nu, dle, este ici la mine. Dar d-ta, din nebăgare de sēmă ai luat cutia de zahăr și ai pus-o în busunar.

Reynolds. (Privind cutia ce o scȳte din busunar.) Curios! (ȳ-o d-ta.)

Hantz. Judecă după asta numai, dēcă de douȳeci de ori pe ȳi, nu-ȳi vei uită femeia, și ea din parte-i nu va avȳ de asemenea mare trudă de-a te uită... mai ales după cele ce am audīt...

Reynolds. Și ce-ai audīt?

Hantz. Eram în grădină, în dosul unui fag stufos, când douȳ persoane veniră să șȳdă de cealaltă parte, pe o bancă; am recunoscut vocea tinerului ce venise aȳi diminătă să inchirieze apartamentul d-tale.

Reynolds. Dl Frederic, fiul profesorului.

Hantz. El vorbiă cu stăpȳna casei, dȳmna de Wurtzburg, și erai tocmai d-ta în joc. Se pare că această femeie te ureșce și nici te pȳte suferi.

Reynolds. Apoi...

Hantz. Și ofiȳerul ȳicea apostrofȳnd-te: «ȳiind cȳ «ȳii așă de mult a formă acest lanȳ, savant blăstȳmat ce «ești, — ei bine, voi face eu să gȳseșci lȳngă noua ta «Elenă, sȳrta fericitȳ a unui nou... Menelas.» — Nu înȳeleg de loc ce voiă să ȳicȳ el.

Reynolds. Și eu... eu înȳeleg.

Hantz. Pun remășag, cȳ-ȳi pregȳteșce niște lucruri neplăcute...

Reynolds. Povești vechi... Și ȳici tu cȳ el avea un aer prea amoros?...

Hantz. Da, domnule.

Reynolds. Sȳrman tiner! Și ȳici cȳ mȳtușȳ nu me vrea de nepot, și cȳ me ureșce?

Hantz. Da domnule.

Reynolds. Sȳrmanȳ femeiei!

Hantz. Ei, ce ȳici de tȳte aceste?

Reynolds. (Rece.) Nimic. (Se pune inainte mesei și scrie.)

Hantz. Cum? Nu cumva te pui din nou la lucru, după cele ce ȳi-am fȳcut cunoscut?

Reynolds. Nu, scriu mȳtușei cȳ eu nu voiesc să fac nenorocirea lor, a tuturor, și cȳ renunȳ la cȳsătorie.

Hantz. Ah! ce bine faci! (ȳȳdȳnd cȳ Reynolds scrie o altȳ fȳie.) Dar dincolo ce mai scrii? Iȳrtȳ-me, dar mi-i fricȳ totȳdȳna să nu fii distras.

Reynolds. Scriu... tinerului ofiȳer... dlui Stop... pentru ai da de șȳire, cȳ renunȳ în favȳrea sa la tȳte cererile mele.

Hantz. Ce inimȳ nobilȳ!

Reynolds. (Scriind mereu.) Nu e nici un merit in-aceșta; cȳci asta stȳ în interesul și în principiile mele. Hantz, ai fost tu insurat?

Hantz. Da, dle; e mult de-atunci; și am fost fȳrte nenorocit.

Reynolds. (Scriind mereu.) Femeia ta avea dar vr'un amant?

Hantz. Nu, dle... ea avea doi.

Reynolds. Curios de tot! (ȳasȳ pȳna, cautȳ caietul, și-ș reaminteșce cȳ l'a svȳrlit pe gueridon. ȳl aratȳ lui Hantz.) Dȳ-mi acel caiet. (Hantz îl aduce.) Acesta e un nou argument, pe care ȳi-l datorez ȳȳe. Am sȳ-l scriu aici. Mai intȳi inse, ȳu această scrisȳre dnei de Wurtzburg, și astȳlaltȳ dlui Frederic Stop.

Hantz. Le duc intr'o clipȳ, n'ai grijȳ. (Face cȳșȳva pași spre use.)

Reynolds. (ȳata a scrie pe caiet.) Tu ai ȳis cȳ doi?

Hantz. (ȳprindu-se și revenind lȳngȳ Reynolds.) Da, domnule, chereștegiul și clopotarul dela St. Nicolai...

Reynolds. Clopotarul...

Hantz. Pȳte să ȳ-o mȳrturisȳscȳ tȳtȳ lumea; tot orașul vȳi de istoria asta. Me duc să aduc aste scri-sori. (ȳse.)

(Va urmȳ.)

G h e r e a.

Suntem în restaurantul gării din Ploești. Trenul accelerat din Moldova a sosit chiar acuma. Nu stă aci decât vr'o dece minute; mulțimea pasagerilor, cari de cari mai grăbiți, dau fugă înăuntru să mai imbuce câte ceva în urma unei nopți petrecută în insomnie în vagonul cel strîmt și inghesuit al C. F. R. Cum intri, ești frapat de o mulțime de tipuri cari de cari mai interesante: unii te servesc, alții stau la contuar s'eu la țesghea. Unul din aceste tipuri îți atrage mai cu s'ema atențiunea. Densul, nu e înalt, nici scurt; nici gros nici subțire, mai mult frumos decât urit. Colorea feței e de un alb plăcut, barba-i e blondă, bătînd puțin în galbîn. Tipul nostru are ceva distins, exotic și interesant în față. Vezi că nu e un om de rînd și comun. E îmbrăcat curat și modest inse. Un semn particular: schiopăt'eză puțin. D'că întrebii cine e și cum îl chiamă, toți îți răspund că e Costică Dobrogeanu, marele critic Ioan Gherea și că densul e antreprenorul restaurantului dela Ploești.

Gherea!... Gherea birtaș?... Lucru surprinzător. Da, birtaș. Și de ce nu? Când în ț'era noastră, literatura și publicistica e plătită atât de miserabil s'eu mai de loc? Ce să facă un om, care vr'e să-și petrecă scurta-i viață nu «prin protecție de fuste» nici să ajungă «cumulard»? Ce să facă cineva când nu posedă ca Alesandri Mircești, s'eu Ghergani ca Ion Ghica? Nu e nevoe să fii filosof mare, pricepi una ca asta.

Și Gherea stă ađi încă binișor. Să-l fi v'edut cu 15 ani în urmă, când Dobrogeanu a venit pentru prima oră în ț'era și n'a cunoscut nici o b'obă limba rom'nescă!

Ți-ai închipuț lectore, că marele Gherea de ađi — autorul a doue volume de studii critice — perle în deplinul înțeles al cuv'entului — să stea cât mi-ți-i ăiulica de mare, să lucreze la drumul de fer, săp'ând, puind șine și traverse pentru maxima sumă de 1 franc și 25 centime? Dar d'că ți-oi spune, că erau timpuri când Ioan Gherea, pentru a-ș pute hr'ani familia, zugr'aviá acoperiminte și st'atea totă ăiulica sus pe o casă dela 4 dimi-n'etă și până la 8 s'era? N'ai să me cređi, după cum nu mi-l crede și alte multe din viața lui Dobrogeanu. Și totuș t'ote s'au petrecut și s'unt adev'ere. Gherea a fost eri lucr'ator cu ăiua și zugrav; și ađi densul e birtaș și autor a doue volume de studii critice — perle în deplin înțeles al cuv'entului. Valuri de ale lumii!

Dar... iat'ă că sună pentru a doua oră. Să-l mai privim puțin. Uite-l, e bun'itatea în picior'e. Un om ce nu vede nic'eri reu, ci pretut'indinea numai bine. Mai optimist ca densul nici că am v'edut. Tinerimea ambelor universit'ăți îl vener'eză, îl ador'ă. Diariștii și publicisții îl iubesc. Nu cred ca Gherea să aibă vr'un dușman; — ba să am iertare — dar unde-l pui pe Hitrovo și pe toți declassații inregimentați în vestia cohortă ai secției III? Îmi aduc aminte, că anul trecut când corpurile le-giuitore l'au romanisat pe Dobrogeanu, vestitul Hitrovo și compania au uneltit și intrigat pe lângă dl Alesandru Lahovari — pe atunci ministru de esterne — ca să nu-i prolunge decretul, căci Gherea are p'ecatul de a se fi refugiat din Rusia, și a se fi sc'apat de sub cnutul c'azăcesc.

Ț'era p'ote fi m'andrá că are un Gherea. Enciclopedist *di primo cartello*, estetician maestru, filosof pro-

fund, economist și financiar de m'ana int'ei — fără finance inse — Gherea e versat în t'ote literaturile moderne din lume și cun'osce perfect peste dece limbi vorbite. Cele doue volume de studii critice s'unt testimoniul cel mai puternic în contra unor b'arfitori ce-i invidi'eză și caută să-i intunece gloria și renumele.

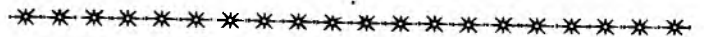
Nu ș'ci ce să admiri mai mult în scrierile lui Gherea. P'etrunderea, fin'eta, ușur'inta de a scrie, claritatea, modul de a concepe și a sesisá o chestie; t'ote s'unt de o perfecțiune în gradul superlativ. Teoria cea mai grea filosofic'ă s'eu economic'ă, care la alții pentru a o desvoltá necesit'eză volume întregi scrise într'un stil nemțesc și greoi, Gherea o înf'ățis'eză cetitorului în spațiul cel mai scurt și în stilul cel mai poporal, așá că fără voe, când lași cartea din m'ana esclami: Ce talentat om!

Gherea n'o fi av'end mai mult decât vr'o 36 de ani. Densul continuá a scrie. Pe lângá volumul III de critice, Gherea mai are în preparație un volum de studii economice, parte publicate în «Revista socială» a lui N'adejde din Iași, parte cu totul inedite; căci Gherea înainte de a fi critic și estetician, e socialist. Densul împreună cu Zubcu Codreanu, dr. Russel și frații N'adejde au implantat în ț'era rom'nescă, drapelul roș al revendic'ărilor mulțimei produc'ătoare și desmostenite.

Prin bun'itatea lui, Gherea s'a făcut iubit de toți. Ș'ciu mulți lipsiți de mijloce, cari fac din când în când conac la densul în momentele de grea cump'ănă, și ș'ciu iarăș că multora, cari în trecerea lor se opresc câteva momente la Ploești, Gherea le dá de m'ancat și de b'eut, refus'and inse de a primi vr'odatá m'acar plata. Așá e Gherea. Bun'itatea în picior'e, nu l'am v'edut încă nici odatá sup'erat, nec'ajit s'eu desn'ad'ajduit. «Curagiu, înainte mereu» e cređul acestui tip fenomenal. Un om, care i'ertá t'ote, Gherea nu vede tic'aloșiile prezentului, ci se infundá cu g'andul în zarea dep'artatá a unui viitor aurit și frumos, când toți egal vor produce și egal vor gustá din plăcerile vieței, viitor din care el a început a întrev'edé pe cerul democrației o genă de aurorá.

... Dar... iat'ă că sună a III-a oră, trenul e gata de plecare și pasagerii cari de cari mai grăbiți se urcă în vag'one și-și recap'etá locurile lor. Trenul se pune în mișcare și în huruitura lui, fiecare din cei ce au făcut cunoșc'intă cu acest tip interesant care se chemá Dobrogeanu-Gherea, își dá zbor g'andului și reflect'ezá asupra valurilor lumii, asupra restaurantelor, asupra s'ortei scriitorilor și asupra altor lucruri, cari de cari mai enigmatice și nebul'ose.

MIHAIL CANIANU.

C u g e t ă r i.

Femeile sincere, inocente și iubitor'e nu s'unt destul de iubite.

*

Cel mai frumos timp din viață e tiner'eta; e cumințe cel ce ș'cie să profite de avantajele-i și fericit când gustá incungiurat de admirațiune plăcerile-i ne-spuse.

*

Crut'ă-ți ca sg'arcitul cel mai avar frumuseța și focul; nu usá fără grijă de ele; nu le cheltuie d'că vrei să ai mult timp venitul frumos al unui frumos capital.

*

Pentru ca femeia să fie adoratá de b'arbat, trebuie să fie egoistá și nepás'at'ore față de el.

ELENA VORONCA.

M o d a.

Se apropie primăvera. Avem să vorbim despre pregătirile de modă ale acestei stagiuni.

Mânicile se poartă tot ridicat pe umeri, ușor umflate în sus și isprăvindu-se în jos în cute mici séu mari; după gustul fiecăreia, aceste cute pot merge cât de sus, până chiar la jumătatea brațului, formând astfel un soi de *poignet* prelungit. Acest *poignet* séu calpac pôte fi de catifea séu altă garnitură asortată la rochie, séu decă e rochia cu doue nuanțe, din una din ele, pe când partea mâniceii este de cealaltă nuanță.

Precum vedeți, o să revenim la acele faimóse mode cari au dat atât prilej de ris jurnalelor umoristice.

Corsajele au să se poarte în felurile cele mai variate cu *figarouri*, cu creți, cu plătie și mai cu semă cu centuri înalte până la pept, incheiate dinainte și dinnapoi cu găetane de mătase; asortată. Acuma se poartă fórté mult corsajele cu totul deosebite de rochie. Acésta e și practic.

Rochia «princesse» inspiră cele mai frumoșe toalete de ocașie, ea se face cu o trenă lungă. Redingotă lungă e iarăș în vogue. Se face mai tot'dauna din catifea séu stofă négră. La véră damele vor purtá rendigote de mătase cu lungi «basques» de dantelă și intinse pe mătase.

În ce priveșce coafura romană, ea s'a trecut deja. Acuma e la modă coafura bisantină.

B o n b ó n e.

În drumul de fier.

— Ângerașule, întrebă bărbatul pe nevastă, ești bine acolo?

— Fórté bine.

— Nu ți-e frig?

— Nu.

— Ușa e închisă bine?

— Da.

— Atunci dă-mi mfe locul.

*

Un musicant când îl invită cineva la mésză face după fiecare fel de bucate:

— Asta se mânăncă bënd vin.

Și așá la tóte.

— Dar cu ce nu bei dta vin, dle?

— Cu apă.

*

Între doue dómne:

— Mi s'a întemplat o nenorocire de familie.

— Care?

— Mi-a murit bărbatul...

— Cel nu l'ai avut decăt pe dênslu?

Balul copiilor.

— La ilustrațiunea din nr. acesta. —

Carnevalul nu uită nici copíii; el ofere nunumai celor mari, ci și celor mici o multíme de plăceri. Nunumai cei mari jócă și fac baluri, dar și copíii. Nu mai este oraș ori sat, unde să nu se țină și câte un bal de copii.

Ilustrațiunea din nr. acesta infătoșeză pregătirea copiilor la un bal. Dênșii voind să imiteze pe cei mari,

nu se multănesc numai cu o simplă petrecere cu joc, ci dau și ei un bal mascat.

Ce de pregătiri drăgálașe! Mărióra a îmbrăcat hainele buniceii; Ionel vré să apară ca un cavaler, cameriera tocmai îi légă cravata; iar Nicu, voind să imiteze pe profesorul de desemn, își zugrăveșce niște mustete.

Și salonul resună de risete vesele șglobie și fericite...

LITERATURĂ și ARTE.

Șciri literare. Dl V. A. Urechidă a dăruit Academiei Române un document prețios: o scrisóre a împératului Leopold din 1692 cătră Brancovean-vodă, tratând despre alianța acestuia cu Austria contra turcilor.

— *Studiile spiritistice ale dlui B. P. Hașdeu* sub titlul «Sic Cogito» apar đilele acesteia în limba franceză la librăria Hachet, în Paris, și în limba germană la Brockhaus.

— *Dl George Coșbuc* va publicá la București un volum de poeshi, ce a dat la lumină prin diverse reviste și diare.

— *Dl G. N. Fratostitjan*, procuror la tribunalul Ilfov, a publicat la București «Codicele penal» al României, adnotat cu jurisprudența curții de casațiune.

— *Dl Gr. Măruntan*, cunoscutul nostru colaborator, arangéză sub presă la București un volum de nuvele.

Academia Română este convocată în sesiune anuală pe 3/15 martie după miédăđi la 1 oră în noul seu local de pe Calea Victoriei nr. 135. Între alte agende, în sesiunea acésta va fi la ordinea đilei alegerea a trei membri și anume în secțiunea literară în locul lui V. Alecsandri, în cea istorică în locul lui M. Cogălniceanu și în ceea a șciintelor, în locul lui Bacaloglu. Tot în sesiunea acésta dl Gr. G. Tocilescu va ținé discursul seu de recepțiune, care s'a amănat din sesiunea trecută; precum și dl Iosif Vulcan, ales anul trecut, în sesiunea acésta are să-și țină discursul de recepțiune.

Conferența dlui Gion. Duminecă séra s'a ținut la Ateneul din București conferența dlui Ionnescu Gion, care în fața unui fórté numeros public și ales, care l'a aplaudat dese-ori, a făcut istoric «Doftoricescului meștesug» în țérule române de când se gășesc documente până 1815. Ceea ce s'ar crede prea șciintific în arta conferenței a fost făcut să fie înțeles plăcut pentru public, prin chipul vesel și inteligent în care dl Gion a vorbit.

Sculptorii români. Cetim în «Timpul»: Pentru decorarea palatului universității din Iași, ministrul instrucțiunii a însărcinat deja pe câțiva din artiștii noștri. Așá dl Voinescu este însărcinat să eșecute doue frize mari; dl Georgescu doue cariatide (sculptură); dl Valbudea are să eșecute în marmură doue grupe mari alegorice; dl Ioan Alpar va lucrá mai multe panouri. Sperăm, că artiștii români vor șci să-și îndeplínescă cu onóre sarcina ce și-au luat și că vor lăsá opere, cu care să se fáléscă arta romănescă.

Un tablou grafic. Cetim în «Românul»: Direcțiunea stațiunii agronomice dela Ferestrău a prezentat dlui ministru al agriculturii un superb tablou grafic reprezentând compositiunea chimică a peste 400 de probe de vin din diferite podgorii ale țerei, eșecutate de dl M. G. Munteanu și Cornel Roman, ambii români ardeleni. Dl ministru și-a exprimat multumirea pentru acésta lucrare atât de instructivă și utilă și care, parțial, a fost publicată și în diarele speciale știmpice, ca «Weinlaube» și altele.

Manual de gimnastică. Dl Ioan B. Brodăni, profesor diplomat în gimnastică la școala medii grădinarilor

mâne din Braşov, a publicat acolo un «Manual de gimnastică», cu numeroase ilustraţiuni, lucrat pe baza planului ministerial pentru şcolile populare. Cursul I. Autorul s'a servit de experienţa sa, precum şi de cele mai bune cărţi de gimnastică, între cari mai cu seamă de manualul de gimnastică a lui T. Schneider. Preţul 30 cr.

Cheia Şcolarului, carte didactică pentru elevi din clasa I primară, întocmită de M. Dulberge institutor în Bucureşti, a eşit de sub tipar. Manualul cuprinde: Deprinderi ortografice, caligrafice, primele cunoştinţe de gramatică precum: sunetul, silaba, vorba, facerea şi desfacerea propoziţiunii, etc., numeraţiune scrisă, calcule, figuri liniare şi poezii naţionale. Preţul cărţii, 40 bani. Editura I. V. Socec, librar în Bucureşti.

TEATRU ŞI MUSICĂ.

Ştiri teatrale şi musicale. *Dl Dimitrie Popovici*, prim-baritonistul dela opera germană din Praga, va da zilele aceste un concert la Braşov; iar la 7 martie va cânta în Sibiu într'un concert, ce-l va da cu concursul doamnălor Minerva Brote şi Maria Crişan. — *Dl Dumitru Dinicu*, celistul curţii române, a dat un concert la Viena în sala Bösendorfer; succesul a fost complet, diarele din Viena îi fac elogii.

Concertul român din Deş, dat la 28 februarie n. de inteligenţa română de acolo, cu concursul tinerimei române universitare din Cluş, precum anunţarăm în nr. 5 al foii noastre, a reuşit escelent. S'a executat următoarea programă: 1, G. Dima: «Hai în horă». cor vocal, executat de tinerimea română univ. din Cluş. 2, «Musica», disertaţie, prelăsată de doamna Elena Munteanu. 3, A. Şipoş: «Rapsodie Romaine», op. 13., pian-solo prin doamna Anna Popp. 4, «Când pe câmpie», cvartet vocal cântat de dnl: Ladislau Oros, Valeriu Tempet, Octavian Popescu şi Alesandru Bohăţel. 5, V. Alecsandri: «Moldova în 1857», poezie, declamată de doamna Eugenia P. Papiriu. 6, Vieuxtemps: «Fantasie», op. 5., violină-solo cu acompaniament de pian, prin doamnele Sidonia şi Anna Popp. 7, Flechtenmacher: «Cântec ostăşesc» cor vocal, executat de tinerimea universitară din Cluş. După concert urmă balul despre care raportăm mai la vale în ştirile din carnevalul trecut.

Coquelin fluerat la Bucureşti. Anunţarăm în nr. trecut, că artistul francez Coquelin acuma joca cu trupa sa în Teatrul Naţional din Bucureşti. De atunci ne-a sosit surprindătoarea ştire, că vineri densusul a fost fluerat. Causa fluerăturii a fost, că impresariul seu ar fi dîs, că România este o ţară de ţigani. Dl Nottara s'ar fidus la dl Coquelin, plângându-se de purtarea impresariului şi dl Coquelin ar fi respuns, într'un mod brusc, că nu are ce face. Sâmbătă seara, reprezentaţia s'a ţinut în linişte; dar la sfârşitul spectacolului un număr orecare de tineri aşteptau pe dl Coquelin la eşire pentru a-l huidui; poliţia prindend de veste, l'a făcut să iasă pe uşa din dos. Atunci tinerii au voit să se ducă la otelul unde locueşce dl Coquelin, dar poliţia a imprăsciat pe manifestaţi.

Artişti români şi dl Coquelin. Peste 26 de artiştii ai Teatrului Naţional din Bucureşti au semnat o declaraţie, cu privire la incidentul Coquelin, prin care spun, că n'au participat la manifestaţia ce s'a făcut la Teatrul Naţional, dar protesteză în contra tuturor celor cari insultă ţera. Ei termină dicend: «Faţă cu purtarea artiştilor streini, care este o isbire în sentimentele noastre naţionale şi de artiştii, ca protestare, decidem ca cu incepere de adî, 15 februarie, să nu mai asistăm la

nici una din reprezentaţiile domnului Coquelin ce se dau în Teatrul nostru Naţional, scutind astfel atât pe dl Coquelin de a ne mai aduce injurii prin purtarea dsale, cât şi pe acei omeni lipsiţi de sentimente româneşti, cari aprobă această purtare a streinilor, terfelind astfel instituţia noastră, de a se mai găsi în contact cu compania dramatică română.»

Dl Coquelin s'a explicat. În faţa acestor manifestaţii, scrie «Universul» dl Coquelin a cerut să se esplice. Duminecă, la 3 şi jum., după prânş, o delegaţiune a studenţilor şi artiştilor s'a presintat dlui Coquelin la Teatrul Naţional şi esplicaţia a avut loc pentru mulţămirea ambelor părţi. Dl Coquelin a primit cu multă afabilitate delegaţiunea şi, după ce a ascultat reclamaţiunea, a respuns că regretă din totă inima neînţelegerea ce a avut loc. — Decă mi s'ar fi esplicat lucrurile dela început, a dîs dl Coquelin, aş fi desaprobat numai decă pe dl Glasser. Dl Nottara mi s'a plâns, e drept, dar, ocupat cu scena, n'am înţeles bine. Nici odată nu mi-a trecut prin gând să ofensez séu să permit ca cineva din trupa mea să ofenseze o ţară unde am fost primiţi cu atâta căldură. Publicul român nu se pôte îndoi de respectul şi simpatiile mele. Delegaţiunea a primit cu mulţămire declaraţiunile dlui Coquelin şi a avut apoi o întrevedere cu dl de Glasser în cabinetul directorului general al teatrelor. Erau de faţă dl Gr. C. Cantacuzino, dl prefect Rasty, dl Scarlat Orăscu şi un număr de artiştii şi diariştii români. Dl Glasser tăgădui că ar fi avut de gând să ofenseze ţera şi declară că numai într'un moment de iritaţie a putut scăpa cuvinte jignitoare, pe cari neapărat le regretă şi e gata să le retracteze. Administratorul trupei Coquelin s'a angajat să trimită diarelor o scrisore prin care să retragă cuvintele ofensătoare ce i-au putut scăpa şi să cêră scuse publicului, scrisore care s'a şi publicat în diarele de ieri. Cu acesta incidentul s'a inchiş.

Reuniunea română de cântări din Sibiu s'a constituit la 28 februarie n. comitetul astfel: Preşedinte şi dirigent: George Dima, profesor de musică la seminarul «Andreian»; secretar: Mateiu Voilean, asesor consistorial; archivar: Emil Borcea, funcţ. la «Transilvania»; cassar: Cornel Aiser, funcţ. de bancă; econom: I. Murăşan, funcţ. de bancă. Membri în comitet: Ioan Popovici, diacon şi invetător la şcola de fetiţe; Iulian Popescu, funcţionar de bancă, şi Victor Tordăşan, oficial consistorial.

Corul vocal român gr. or. din Bocşa-montană a dat la 15/27 februarie, concert cu următorul program: «La arme», de K. M. Karrasz, cor bărbătesc. «Iléna», de Musicescu, cor micst. «Nóptea», de F. Schubert, cor bărb. «Dor, dorule», de Musicescu, cor micst. «Junimea», de Porumbescu, cor bărb. «Stâncuţa», de Musicescu, cor micst. «Arşiţa», de Porumbescu, cor bărb. «Moş bêtân», de Musicescu, cor micst. «Oşténul român», de Musicescu, cor micst. «Dis-a badea», de Musicescu, cor micst. Venitul curat a fost destinat pe séma corului gr. or. de acolo. După concert urmă un dans foarte vesel, care a ţinut până 'n dalbe diori. Toţi s'au depărtat cu cele mai bune suvenirii şi plini de recunoştinţă faţă de cor pentru acesta petrecere prea reuşită.

Piese musicale noue. În editura lui Const. Gebauer la Bucureşti au apărut următoarele bucăţi musicale, datorite talentului compositor Gheorghe A. Dinicu; 1, «Somnoroase păsărele», romanţă pentru voce şi pian, poezie de Eminescu. 2, Noi ţerani, arie populară. 3, «Păsărelele», polcă pentru pian. 4, «Issa Issa», arie populară.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

Știri bisericești și școlare. *Dl Maxim Popovici*, administrator protopresbiter al Bocșei-montane a fost ales la 15/27 februarie, cu mare majoritate, protopresbiter. — *Dl Demetrie Procopovici* din Cluș, sublocotenent c. și r. la diviziunea de baterii nr. 24 în Cernăuți, în săptămâna trecută a fost promovat la universitatea de acolo la gradul de doctor în drept. — *La Arad* esamențele de de calificare preotească se vor ține la 9 martie n. și zilele următoare.

Capela română din Paris, binecuvântată de preotul de acolo, se va sfinți și în mod oficial cu pompă mare. Inaugurarea solemnă s'a fixat definitiv pe 16 aprilie. Va oficia însuș mitropolitul-primat, însoțit de episcopii de Roman, Argeș și vicariul mitropoliei din București. Corul lui Musicezu dela mitropolia din Iaș va cânta la ceremonia de inaugurare.

Adunare învățătorescă. Reunirea învățătorilor din despărțământul Făget a ținut adunarea sa generală marți în 1 martie st. n. în Făget, cu prelegeri practice din diferitele obiecte de învățământ.

C E E N O U ?

Hymen. *Dl dr. Emil Pop*, asistent al profesorului Babeș în București, în duminica trecută s'a cununat cu dșora Cornelia Pop, fiica dlui Leontin Pop, jude la tribunalul din Cluș. — *Dl Christofor Iluț*, absolvent de teologie în arhidieceasa Bucovinei, la 21 februarie s'a cununat cu dșora Maria Piotrovski din Crasna în Bucovina. — *Dl Petru P. Suciu* și dșora Eugenia D. Mincu s'au cununat la 13/25 februarie în București.

Știri personale. *Dl dr. G. Crăiniceanu*, medic militar și oculist în București, cunoscutul nostru colaborator, a reușit a redă vederea unui băet nenorocit orb în etate de 13 ani pe care un alt medic l'a declarat incurabil. — *Dl dr. Eusebiu Procopovici*, medic de corvetă provisor, a fost numit medic de corvetă efectiv.

Seratele și toaletele contesei Pace. Soția contelui Pace, actualul președinte al Bucovinei, a primit deunăzi o scrisoare anonimă care critică seratele și toaletele sale. Dșna bănuind că scrisoarea a fost făcută de bar. Nicolae Mustața, a trimis-o unui expert din Viena, ca să constateze acēsta. Într'acēsta br. Mustața aflând ce i se impută, a scris contelui Pace declarând pe cuvântul seu de onore, că nu dēnsul a scris acel pamflet. Contele Pace, pofind la sine pe baronul, care totodată eră și consilier dominal, i-a spus în prezența a doi martori, că expertul din Viena a declarat, că scrisoarea e a baronului, deci a ordonat în potriva lui cercetare disciplinară. Br. Mustața a spus iarăș, că nu el a scris pamfletul, totodată își dădu dimisiunea din postul ce ocupase, iar mergēnd acasă ceru prin doi martori satisfacție dela contele Pace; martorii contelui inse au fost de părerea, că afacerea de onore numai după terminarea cercetării disciplinare se va pute rezolvi. Într'acēste contele Pace dete un bal, dela care intrēga boerime română s'a absentat. A doua zi el se duse la Viena, unde grăbiră și căpēteniile românilor; acolo aderenții contelui, deputații poloni, ruteni și nemți ai Bucovinei, declarară că-și vor depune mandatele; deci se dice, că dieta se va disolvă. Acēsta afacere a stērnit mare consternațiune în cercurile române; toți românii sânt uniți sub influența resensului ce simt. Iată la ce au fost bune seratele și toaletele dnei contese Pace: s'au trezit în sfērsit și românii din Bucovina!

Reuniunea femeilor române din Zernești și giur, în adunarea sa generală din urmă, a constatat, că fondul reuniunii la finea anului trecut a fost 2081 fl. 20 cr. Tot atunci s'a constituit și biuroul reuniunii, alegēndu-se presidentă dna Maria Găroi, vicepresidentă dna Elena Mețianu, casieră dna Ecaterina Bude, notar dl Ioan Strēvoiu, iar membre în comitet dnele Maria Gogonea, Maria Badiu, Maria Pana și Aurelia Cuteanu. În ianuarie reuniunea a împărțit ajutōre fetițelor sîrguincioase dar sărace, cu care ocaziune dl Nicolae Găroi a ținut o cuvēntare, la care a respuns directorul școlar dl V. Bude. Balul dat de reuniune în carnavalul trecut a produs un venit curat de 51 fl. 87 cr.

Reuniunea femeilor române din Sibiu va ține adunarea sa generală în 6 martie n. după miēdădi la patru ore în localul societății române de lectură, sub presiul dnei Maria Cosm secretar dl dr. Octavian Russu. La ordinea zilei va fi raportul comitetului, esaminarea socotelilor pe anul 1891, propuneri eventuale.

Nu va fi espozitie la Blaș. S'a fost făcut proiectul, ca Reuniunea femeilor române gr. c. din Blaș să aranjeze o espozitie cu ocaziunea adunării viitoare a Asociațiunii transilvane. Dar în urma legii din toamna trecută, care oprește ori ce espozii de caracter general țară la 1895, espozitia proiectată nu se va ține.

Institute de credit. *Albina* din Sibiu, care la 29 martie își va ține adunarea sa generală, ș-a publicat bilanțu; capital social 300,000 fl., profit curat 69,136 fl. 82 cr. — *Someșana* din Deș va ține adunarea sa generală în 17 martie; capitalul social e 50000 fl., profit curat de an 5457 fl. 27 cr.

Necrolog. *Ioan Crețariu*, proprietar în Vingard, a murit la 24 februarie, în etate de 43 ani.

CARNEVAL.

Balul românesc din Deș, la 28 februarie, ținut după concertul despre care raportarăm în rubrica «Teatru și musică», a avut un succes foarte mare. A luat parte un public foarte numeros, încât dansurile sociale s'au jucat de câte 80 de părchi. S'a deschis cu Ardeleana, iar după paușă s'a continuat cu Someșana; Romana de douē ori. În paușă doispredece tineri au jucat Călușerul și Bătuta. Venițtul brut se ură aproape la 400 fl. Costumul național a fost reprezentat admirabil și frumos; s'au purtat de dōmnelle Veronica Mihali, Ravca Herman din Deș, Carolina Pocol din Buzăș, Flōrea Pop din Lapirt, Iosefina Pop Ilēnda, Maria V. Cupșa Mōgōea, Virginia Tincu V. Groși, Pop Oca și de domnișorele Aurelia Nagy Mestēcān, surorile Chifa Brașfaleu, Flōrea Pop și Lucreția Făgărășan Teure, Maria Rednic Urișor, Sabina Boer Gherla, Virginia Terente Romuli. Au mai luat parte dōnnelle Anna Muntean Deș, Alexa Pop Cluș, Amalia Anca Deș, Leona Medan Șomcuta, A. Pop Lăpuș, Bartók Deș, Bocanici Deș, Maria Brehariu Deș, Carolina Budu Lapirt, Corpodean Deș, Domnica Iuga Negrișci, Cherebeț Codor, Deciani Deș, Darko Deș, Elena Muntean Deș, Elisabeta Szarvadi Deș, Etelca Schön Deș, Ernestina Man Deș, Elena Hossu Cluș, Eleonora Nichita Zēlau, Flōrea Petri Maier, Frank Deș, Fodor Deș, Fany Dragoș Iclod, Huza Deș, Sidonia Hołoska Deș, Iuliana Mureșan Deș, Iosefina Hatoș Deș, Laura Hossu Restolți, vēd. Maria Hossu n. Mihali Deș, vēd. Maria Racoți Remetea, P. Mureșan Deș, Mihali F. Deș, Marcus Deș, Maria Gradovici Deș, Nik. F.

Deș, Otilia dr. F. Negruț Șintireag, Papiriu Iclod, Pop Ilénda, Pompeia Făgărășan Teure, Catalina Székely Deș, Valeria Goron Cuzdióra, Valeria Muresian V. Groșilor, M. Brehariu Somoșfaleu, Schön Deș și domnișoarele: Ana Pop Cluș, Ana Muntean Deș, Cherebet Codor, Eugenia Nichita Zélau, Eugenia Papiriu Iclod, Gabriela Petri Nășeud, Hortensia Laszlo Cluș, Holoșca Deș, Cornelia Brehariu Maia, Laura Veturia Muresian Deș, Letiția Medan Șomcuta, Mariți Anca Deș, Mariți Petri Nășeud, Nina Misinger și Otilia Misinger Deș, Oltean Negrileșci, Susana Lazar Apsa, Sidonia Pop Cluș, Susana Stean Mogója, Ana Filip Remetea, Aurelia Hossu Cloș, Bartók Deș, Bociani Deș.

OGLINDA LUMEI.

Doctoriile unui preot. Acum vr'o 60 de ani nu se vorbiá în totá Germania decât de vindecările minunate operate de un simplu țeran dintr'un sat perdut al Silesiei. Țeranul avea doctorii fórte simple: desbracă pe bolnavi și-i frecă cu un burete muiat mereu în apă rece; puneá și comprese tot de apă rece, inse într'un chip așá de neexplicabil, încât o mulțime de suferinđi s'au vindecat. Țeranul acesta se numia Priessnitz, și vștea despre densusul a ajuns curénd la curtea împératéscă. Impératul a dat atunci autorsația pentru crearea primului stabiliment hidroterapic. Acum a eșit la ivélá preotul Kneipp din Woerischofen, în Bavaria. Densusul vindecă tot cu apă rece, inse într'un chip cu totul deosebit de al lui Priessnitz. El pune pe bolnavi să umble un cias séu doue cu piciórele góle prin ierbă, umedă de rouă, séu le ordonă să pășéscă un sfert de cias, tot cu piciórele góle, pe niște trepte de marmoră udate mereu cu apă rece, séu într'o apă mică curgétóre, séu pe zăpadă căđută de curénd; îi infășură peste tot séu în parte, cu cărpe ude, îi légănă în niște coveți anume făcute, și după o cură de câteva săptămâni, le dá drumul, mai mult séu mai puțin vindecați. Bólele ce vindecă sânt urmátórele: anemia, bólele nervóse de ori-ce soiú, insomniile rebele, reumatismul articular, paralisile, bólele de plămâni, de gátlej, polipi în nas, bólele de inimă, paralisia și atrofia membrilor la copii, diformările óselor. Alérgă lumea din tóte părțile la Kneipp. Cu banii pe care densusul îi ia dela cei bogăți, îngrigeșce pe cei săraci.

Un club de femei. Mai multe dómne din inalta aristocrație parisiană s'au decis să fundeze un club al femeilor. Aceste dómne se plictisesc singure acasă, pe când bărbății lor lipsesc, și de aceea au hotărít cu strășnicie să petrecă și ele între ele. Unul din cluburile deja întemeiate, sub numele de «Dress-Club», are următorul statut. Art. I. — Ca să fii admisă în «Dress-Club», trebuie să ai vârsta de douedeci de ani impliniți. Numai «groomele» vor puté fi admise dela vârsta de patruđeci ani. Străinele de distincție vor puté fi admise ca timpore. După trei ani de frecventare ca membre tempore, ele vor fi membre permanente. Art. II. — Comitetul de admitere se va compune din đece membri plus o presidentă și o vicepresidentă. Art. III. — Ori-și-ce persónă ar dorí să fie admisă în cerc, va trebui să presinte o cerere iscălită de doue nașe. Art. IV. — Candidata amánată se póte presintă de doue ori, dar a treia órá nu, Art. V. — Cotisația anuală e de 5000 fr. Art. VI. — Dómnele, membre ale cercului, care ar fi silite să lipséscă dela Paris un an séu mai mult, pot fi dispen-

sate de cotisații. Art. VII. — Ori-ce cotisație trebuie plătită pe șin. Art. VIII. — Fumatul este interđis.

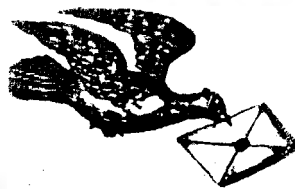
O cununie în balon. O cununie adevérat americană a avut loc, deunăđi, la Denver. Mirele și mirésa primiră binecuvéntarea preotului în nacela unui balon și imediat după cununie se ridicară în vėzduh, pentru a petrece luna de miere în apropierea stelelor. Călétoria acésta de nuntă luă inse un sférșit tragic. La o înălțime de aprópe 3000 de metri, balonul, apucat de o vijelie, se sparse. Noii căsătoríți săriră jos cu ajutorul umbrelei de siguranță și au fost găsiți leșinați în mijlocul unei câmpii de gráu. Ránile ce și-au făcut, de și grave, lasă totuș speranțe pentru vieța lor.

SFATURI HIGIENICE.

In contra sărutărilor. Un doctor american din New-York este mare inamic al sărutărilor. El đice, că în gura fiecărui om se află 22 de bacterii de diferite feluri și prin sărutare aceste bacterii străplântă felurite bóle dela un om la altul. De-almintrelea e lucru cunoscut, că mai cu sémă pe ómenii bolnavi e fórte periculos a-i sărutá. Sânt anumite bóle — și între acestea bólele lipiciose de sine se înțelege, că ocupă primul loc, — cari prin sărutare trec cu totá siguranța dela om la om. De aceea la nici un cas nu e bine să fie cineva prea «păpucios» și numai un căștig ar fi pentru ómenime, decă sărutările s'ar perde cu totul din obicei, séu decă s'ar obicínui cel nuțin a se sărutá numai pe frunte ori pe obraz.

In contra migrenei. Intr'o ședință a societății medicilor din Viena, doctorul Weiss a făcut comunicări asupra unui tratament nou și simplu în contra migrenei, adică a durerii de cap. Apésați cu mâna între osul pieptului și între pánțele. Artera húrtei fiind comprimată, încetéză or-ce durere de cap. Dr. Weiss a tratat cu succes astfel 23 de bolnavi, în câteva đile.

Poșta redacției.

Oravița Se va publică. Pân' acuma nu s'a putut căci am avut altele primite mai de mult.

Paris Ne bucurăm de revedere. Cele trimise vor urmă pe rënd.

Arad. Sânt originale séu traduse? Trebuie să șcim hotărít.

Bozeș. A sosit. Cât mai curénd.

Călindarul săptămânei.

Điaua șept.	Călindarul vechiu	Călind. nou	Sórele
Dumin. 1	din postu Ev. del Ioan c. 1 gl. 4. a inv. 4.	res.	ap.
Duminecă	23 Par. Policarpu.	6	Victor. 6 31 5 54
Luni	24 + Afl. cap. S. Ion Bot.	7	Gottfried. 6 29 5 56
Marți	25 Par. Tarasie.	8	Tóma. 6 27 5 57
Mercuri	26 Par. Porfirie.	9	Filemon. 6 24 5 58
Joi	27 Par. Procopie.	10	Francisca. 6 22 5 53
Vineri	28 Par. Vasilie.	11	40 Mucenici. 6 20 5 0
Sâmbătă	29 Cuv. Par. Casian.	12	Constantia. 6 19 5 1

Rugăm cu stărúniță pe cei ce nu ș-au achitat încá abonamentul să-și facă datoria.

„SILVANIA” institut de credit și economii în Simleu.

CONVOCARÉ.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „Silvania”, societate pe acțiuni, se invită în virtutea §-lui 20 din statute la

a IV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în *Șimleul-Silvaniei* la *21 martie 1892* st. n. înainte de mie-dăci la *10 ore* în localitatea institutului.

Obiectele puse în ordinea zile sânt:

1. Raportul anual al direcțiunii.
 2. Raportul comitetului de reviziune asupra calculului anual al bilanțului și a propunerilor pentru împărțirea profitului.
 3. Stabilirea bilanțului anual și ficsarea dividendelor.
 4. Determinarea scopului, spre care este a se întrebuința suma amintită în § 99 p. f.
 5. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
 6. Stabilirea statutelor pentru fondul de pensinse al oficialilor institutului.
 7. Alegerea comitetului de reviziune în sensul §-lui 57 din statute.
 8. Înregistrarea consiliului de direcțiune conform §-lui 38 din statute.
 9. Eventuale propuneri din partea direcțiunii.
 10. Esmiterrea alor 3 membri pentru verificarea procesului verbal.
- Se atrage atențiunea domnilor acționari la dispozițiunea §-lui 23 din statute în sensul căruia *«la adunarea Generală au vot numai acei acționari, cari au cel puțin jumătate de an mai înainte sânt trecuți în registrul acționarilor și că atari cel puțin cu una și mai înainte de adunarea generală au depus la direcțiunea institutului acțiunile sale, eventual și documentele de plenipotență.»*
- Acțiunile și eventualele documente de plenipotență sânt a se depune la direcțiunea institutului cel mult până la *20 martie* st. n. 4 ore după mie-dăci.
- Șimleul-Silvaniei, la 15 februarie 1892.

Direcțiunea institutului.

Active. Contul bilanțului pe 1891.

	Active.	Pasive.	
Casa în numerar	2571,77	Capital social	75000,—
Cambii de bancă escomptate	379837,42	Fondul de rezervă	6831,05
Imprumuturi hipotecare	65865,07	Depuneri pentru fructificare	277985,91
Imprumuturi pe obligațiuni	16246,—	Cambii de bancă rescomptate	99504,80
Imprumuturi pe amănate	2057,80	Interese transitorie anticipate	6504,12
Efecte	2611,85	Dividende neridicate	460,50
Realități	10060,27	Cont-Curent	2552,24
Cont-Curent	1104,89	Cont transitoriu	553,80
Bon în Giro-Conto și la alte bănci	1985,40	Diverse conturi creditoare	314,86
Mobiliar	1130,—	Profită curat	14552,78
după amortisare de 10 ⁰ / ₀ 113,—	1017,—		
Interese de rescompt anticip	297,98		
Diverse conturi debitoare	574,61		
	484230,06		484230,06

Eșite. Contul profitului și perderilor.

	Eșite.	Intrate.	
Interese:			
pentru dep. spre fructif.	12956,32	Interese:	
fondul de rezervă	262,72	dela cam. de ban. esc.	22914,36
conturi curente	239,39	credite hipotecare	5633,68
	13458,43	credite pe obligat.	250,41
Spese:		credite amanetari	295,60
salare și mance de pres.	3801,77	efecte	538,03
comp. de timbru și alte sp.	2053,56	Provisiune	28632,08
Dare:		Taxe:	
directă	1452,69	de transcrieri	55,—
după interese la depuneri	926,51	» creteri	770,73
Amortisare:		Chiria	825,73
din mobiliar	113,—	Profit dela vend. de elec.	126,20
din amanete	6,30	Diverse	807,01
Profit curat	119,30		1516,30
	14552,78		
	36365,04		36365,04

Șimleul-Silvaniei, la 31 decembrie 1891.

Andreiin Cosma m. p. **Ioannu P. Lazaru** m. p.
director executiv. comptabil.

Membrii direcțiunii: *George Pap* m. p., președinte; *Artemiu Sarkadi* m. p.; *Ioan Augyal* m. p., dr. *Ioan Nichita* m. p., *Florian Marcus* m. p., *Ioan Serö* m. p., *August Marcus* m. p., *Daniel Delet* m. p., *Vasile Pătraș* m. p.

Acest bilanț esaminându-se și confronându-se cu registrele principali și auxiliari ale societății, s'au găsit în consonanță cu acelea și esact.

Șimleul-Silvaniei la 15 februarie 1892.

Membrii comitetului:

George Fitep m. p., *Alimpu Barbolociu* m. p., *Demetriu Suciu* m. p.